

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX • № 7 [2579]. ВІВТОРОК, 16 СІЧНЯ 1979 року.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

МОЛОДЬ, НА ШАХТИ ДОНБАСУ!

СПРАВА ДЛЯ РУК МОЛОДИХ

Вугільна промисловість — одна з основних галузей економіки нашої країни. А саме слово «шахтар» люди вимовляють якимось особливим захопленням, повагою, бо воно символізує собою героїзм робочих буднів і романтику підземних горизонтів.

Шахти молодіють. Молодіють, бо вдосконалюється гірничо-технічна, вдосконалюються й процеси вуглецьодобування. А головне — стоять у шахтарській стрій ті, кому сьогодні трохи за двадцять. У Донбас їдуть з усіх куточків України, 27 лютого цього року за комсомольськими путівками виїде ударний загін добровольців з Кіровоградщини, що нині формується. Наші земляки працюватимуть на шахті «Ленінська» виробничого об'єднання «Свердловантрацит», що у Ворошиловградській області. Отже, розповідь про шахту, місто Свердловськ і селище Ленінське.

(Див. 2-у стор.).

ГОТУЙСЯ ДО ВЕСНИ, ХЛІБОРОБЕ!

ПЕРША КОЛОНКА

УРОЖАЙ-79

І в ці січневі морозні дні зимове поле — прекрасно. Спокійне й тихе своєю рівнинною безкрайністю, урочисте святковою білизною снігів, мудре хліборобською думою про врожай наступний. Поле чекає весняної пори, тепла і дбайливих рук хліборобів, набирається сили для майбутньої родючості. Та нема спочинку у його господарів. Повсюдно молоді механізатори вчаться дбайливо господарювати коло землі, підвищують професійну майстерність, опановують знаннями сільськогосподарських наук. Особливо величю сьогодні в класах колгоспних і міжколгоспних курсів трактористів-машиністів та курсів при райсільгосптехніках. Більше тридцяти юнаків і дівчат навколишніх сіл вчаться нині у майстерні колгоспу «Україна» Кіровоградського району. Сотні вчорашніх випускників шкіл та звільнених у запас із лав Радянської Армії оволодівають механізаторськими спеціальностями в Знаменському, Новоукраїнському, Долинському районах. Як свідчить аналіз стану справ на місцях, комітети комсомолу саме цих районів на постійному контролі тримають виконання комплексних планів роботи з кадрами сільського господарства, вміло і широко пропагують хліборобські професії, дбають про створення для молодих механізаторів необхідних виробничих і побутових умов. І хоч кожен комсомольський працівник згоден з тим, що інкше й бути не може, все ж у багатьох з них, як кажуть, руки до цього діла не доходять. Більше двохсот чоловік кинули механізаторську роботу торік в господарствах Голіванівського району, однак план набору на курси трактористів-машиністів тут виконано на 71 процент, а на курси шоферів — усього на 38 відсотків. Щороку в колгосп «Росія» Гайворонського району в середньому простояють 4—5 потужних тракторів через малоефективне використання техніки, нестачі механізаторських кадрів для двозмінної роботи. Однак лиш недавно райком комсомолу зробив правильні висновки з цього становища.

Відомо, як не вистачає хліборобських рук у гарячі дні боротьби за врожай. Тоді необхідно, щоб під час сівби і особливо — жнив юнаки комітету комсомолу міг розраховувати на допомогу тих, хто вміє управляти технікою. Ось чому сьогодні так важливо залучати всіх молодих трудівників села до оволодіння технічними спеціальностями. У великій мірі це передбачає і закріплення юнаків та дівчат на селі.

Великі і відповідальні завдання стоять перед хліборобами Кіровоградщини в нинішньому році. Адже темпи зростання виробництва зерна серйозно відстають від запланованих. За три роки п'ятирічки недобір його до плану становить 440 тисяч тонн, а заборгованість державі — 256 тисяч тонн.

Першим іспитом у подоланні відставання стануть весняні польові роботи. Тож зрозуміло, що тільки при завчасному і бездоганному ремонті сільськогосподарської техніки ми зможемо скласти його на «відмінно». Але поки що маємо надто невідповідний коефіцієнт готовності техніки до обробки ґрунту та сівби. Комітети комсомолу багатьох господарств або взагалі самоусунулись від цієї важливої справи, або працюють всліпу, не визначивши вчасно ні об'єму ремонтних робіт, ні відповідальних за це. Влаштували собі нанікули і «премотористи» деяких колгоспів та підприємств райсільгосптехніки.

Тим часом весна не за горами. І кожен день до її приходу треба найефективніше використати для того, щоб вийти в поле господарями землі, щоб закласти міцний фундамент врожаєві чотирьох років десятиріччя.

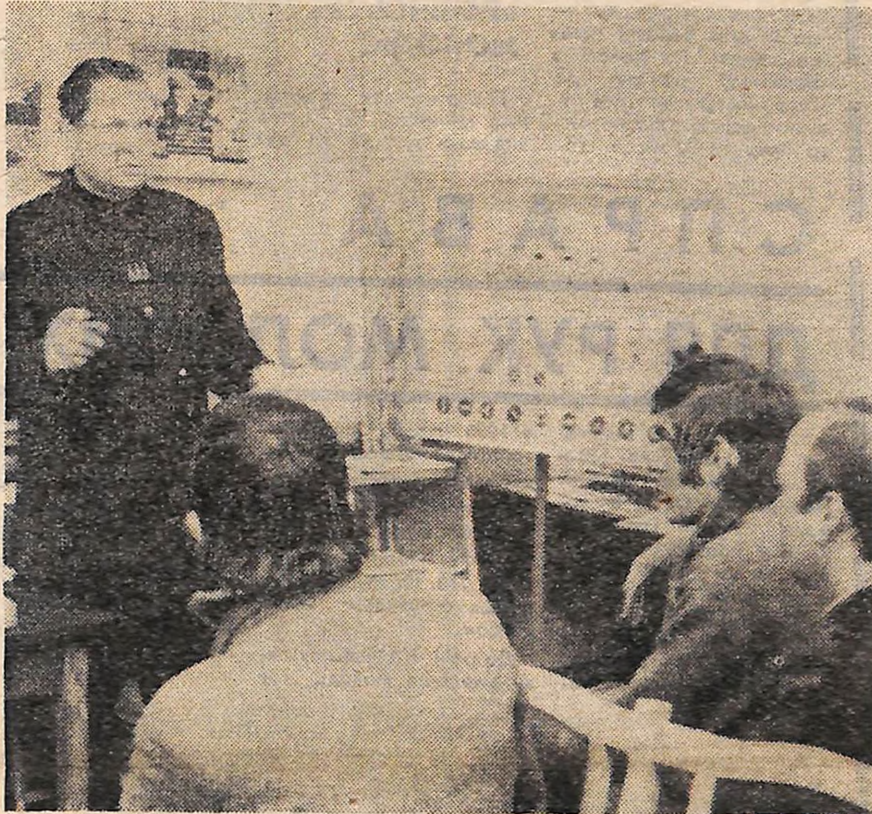
УСПІШНО ПРОВЕСТИ ВЕСНЯНІ ПОЛЬОВІ РОБОТИ

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанову «Про додаткові заходи по підготовці і проведенню весняних польових робіт у 1979 році».

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР зобов'язали ЦК Компартії і Ради Міністрів союзних республік, міністерство сільського господарства СРСР та інші міністерства і відомства, краєві, обласні і районні комітети партії, Ради Міністрів автономних республік і виконкоми місцевих Рад народних депутатів, місцеві сільськогосподарські органи, керівників господарств забезпечити проведення у 1979 році в колгоспах, радгоспах та інших сільськогосподарських підприємствах весняних польових робіт на високому агротехнічному рівні.

Для потреб колгоспів і радгоспів виділяються додатково сільськогосподарські машини, устаткування, запасні частини, деякі матеріали і ліміти засобів захисту рослин.

(Закінчення на 2-й стор.).

У КЛАСІ, У ПОЛІ, В МАЙСТЕРНІ

Колгосп «Шлях Ілліча» Знаменського району.

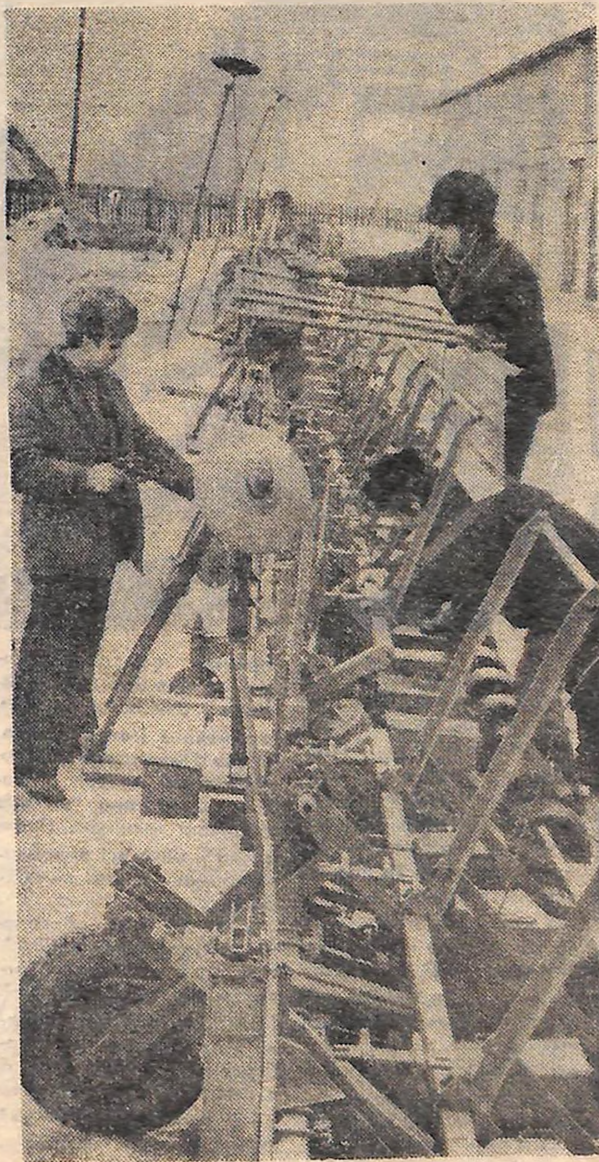
Тут молоді механізатори, ремонтники активно готуються до весняно-польових робіт: у навчальних класах проходять теоретичні заняття, напружений робочий ритм у ремонтних майстернях...

Комітет комсомолу господарства, організуючи змагання молодих дбає не тільки про строки ремонту техніки, а й про якість цієї роботи; часішими стали і рейди «Комсомольського прожектора».

На фото В. ГРИБА: вгорі — заняття за темою «Експлуатація машинно-тракторного парку» проводить головний інженер колгоспу О. К. ЩЕДРИН; зліва — комсомолець Леонід ЧУБАР, токарь центральної майстерні, нині виконує денні норми на 115 процентів; справа — сіялки, що стоять уже в полі, відремонтовані якісно, надійно — в цьому переконуються члени «Комсомольського прожектора».

ФОТОРЕПОРТАЖ

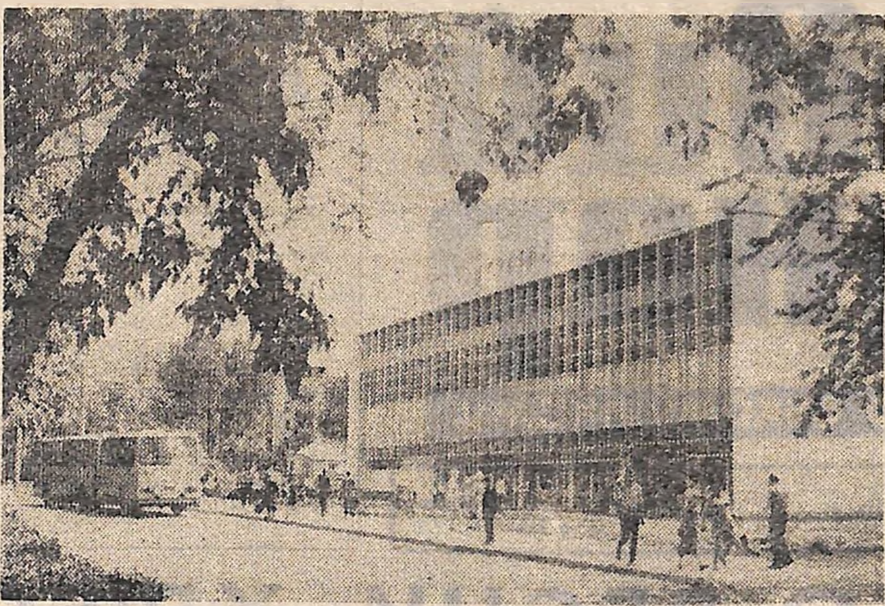

СЛАВЕН ПОДВИГАМИ КРАЙ

Південь Ворошиловградщини — край шахтарської слави. Хто з нас не чує про знамениту бригаду робітників очисного вибою шахти «Червоний партизан» виробничого об'єднання «Свердловантрацит», яку очолює Герой Соціалістичної Праці Володимир Григорович Мурзенко! Роботу цього колективу сміливо можна назвати трудовим подвигом: щороку він видає нагора понад мільйон тонн «чорного золота». Нині гірники наближаються до чотирьох мільйона.

Це лише один приклад. А подивіться на карту області: Краснодар, Антрацит, Свердловськ... Десятки шахт, і на кожній із них є свої герої, перадошки.

Ворошиловградщина — це й край бойової слави комсомолу. По дорозі з обласного центру до Свердловська ви обов'язково проїжджатимете місто Краснодар, місце ге-

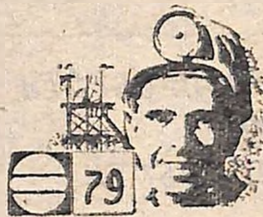
...ска, яка чекає посланців Кіровоградщини.

«ЛЕНІНСЬКА» МОЛОДІЄ

Підприємство вважається молодим, бо стало видавати вугілля на-гора

грудні минулого року колектив шахти «Ленінська» виконав план на 107 процентів. Для підприємства хороши показники. Чималий внесок у трудовий успіх

НА ШАХТІ

ДОНБАСУ

СПРАВА

ДЛЯ РУК МОЛОДИХ

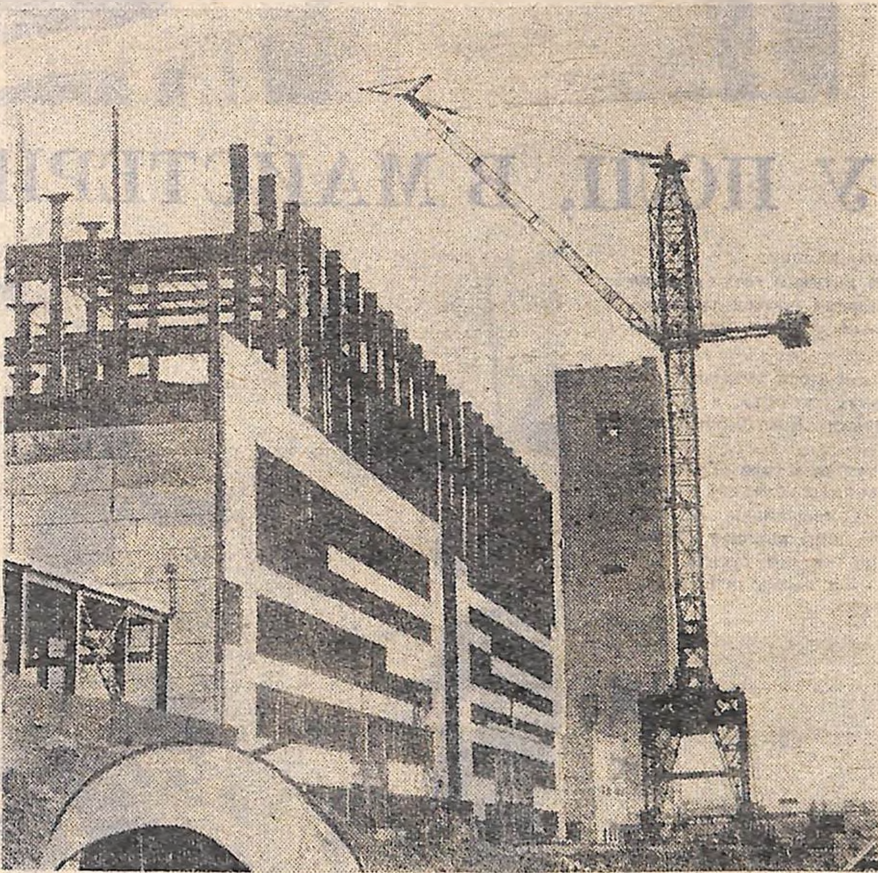
роїчного подвигу підпільної комсомольської організації «Молода гвардія», батьківщину Олега Кошового, Ульяна Громозова, Сергія Тюленіна. Затримайтеся на годину в місті, вклоніться пам'ятнику молодогвардійцям.

А за кілька кілометрів від Краснодона стоїть другий пам'ятник героям-ком-

в 1956 році. 380 тисяч тонн «чорного золота» видає шахта щороку. Її найпотужніша лаза — № 15. Щодоби в ній видобувають 850 тонн вугілля при плані 710. Оснащена вона новим струговим комплексом.

До речі, п'ятнадцяту лаву довірили молоді. Тут

зробила бригада прохідників Героя Соціалістичної Праці Бориса Володимировича Стеценка. За минулий рік вона пройшла півтора кілометра гірничих виробок. Тобто за місяць прохідники долали у швидкісному режимі до 200 метрів.

сомольцям — місто Молодоговардійське, яке виросло в післявоєнні роки.

І ось, нарешті, Свердловськ. Назіть в очі сіру, неприязну зимову погоду він привабливий, без перебільшення можна сказати, красивий. Та про саме місто трохи пізніше.

Тут знаходиться виробниче об'єднання «Свердловантрацит», а в ньому більше десяти шахт: «Мая», «Центросоюз», «Червоний партизан», імені Свердловського, «Одеська», Всесоюзна ударна комсомольська будова — шахта «Должанська-капітальна» (на фото внизу)... І шахта «Ленін-

працює комсомольсько-молодіжна бригада робітників очисного вибою, очолювана Петром Івановичем Петришаком. У колективі 66 чоловік, і кожен майстерно володіє гірничою технікою. Практично майже всі виробничі процеси в лаві механізовані.

Лави № 4-біс обладнані комплексом КМК-97, теж характеризується високим рівнем механізації. При плані 430 тонн вугілля щодоби шахтарі видобувають 500—600 тонн. А в лаві № 8 при плані 160 тонн видають на-гора 200—250 тонн «чорного золота». Такий факт: у

ВІДПОЧИНОК НА «ВІДМІННО»

Шахтарі з «Ленінської» мешкають у селищі Ленінському. Це свого роду містечко. Молодіжний гуртожиток вважається одним із кращих робітничих гуртожитків на Україні. В робітничому клубі

Тих, хто виявить бажання працювати на шахті «Ленінська», два місяці навчатимуть шахтарських професій у Свердловському навчально-курсовому комбінаті. Основні спеціальності — робітників очисного вибою і прохідників. Але за бажанням можна набутися професій електрослюсаря, машиніста підземного електровоза та інших.

Ударний загін формується Кіровоградським обкомом комсомолу. По довідці звертатися у відділ робітничої і сільської молоді обкому або у свої міськкоми та райкоми ЛКСМ України.

працюють гуртки художньої самодіяльності, так що талантам нудувати не доводиться.

Хто має бажання займатися зміцненням здоров'я, той може записатися у спортивні секції. Футбол, теніс, баскетбол найпопулярніші на шахті. Тут вирости два майстри спорту з важкої атлетики.

Серед шахтарів, звичайно ж, є зацікавлені в книжках. До їхніх послуг бібліотека художньої літератури. Любителі технічної літератури теж мають свою бібліотеку.

Навесні і влітку найкраще місце відпочинку гірників — база відпочинку на річці Сіверський Донець, знаходиться вона всього за 60 кілометрів від «Ленінської».

Нарешті, про харчування і побут. На шахті є чудова їдальня, буфет, а також пункт гарячих страв. А хочеш — бери з собою «термосок». Вибір страв у буфеті досить великий. При гуртожитку працює швейна майстерня.

Це в селищі. А Свердловськ? Площа Миру — головна площа міста. І окраса її — Палац культури імені Свердлова, збудований за останнім словом сучасної архітектурної моди.

Є в місті спортивний комплекс із басейном, кінотеатр «Победа», працюють молодіжне кафе, кіноклуб, дискотека. І шлях від селища Ленінського до Свердловська недовгий — тридцять хвилин автобусом.

Свердловськ — сучасне місто. Нині тут височать три дев'ятиповерхові будинки, кілька п'ятиповерхових. Дуже красивий новий універмаг «Україна» (на фото вгорі). І всюди — дерева, квітники, парки. Справді, місто символізує собою молодість.

А. РОМАНЮК, спецкор «Молодого комуніста», м. Свердловськ, Ворошиловградської області.

УСПІШНО ПРОВЕСТИ ВЕСНЯНІ ПОЛЬОВІ РОБОТИ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Радам Міністрів союзних республік, міністерствам і відомствам та їх органам на місцях доручено взяти невідкладних заходів до посилення завершення в колгоспах і радгоспах пального і маслиничних матеріалів у кількості, яка б забезпечувала безперервну роботу машинно-тракторного парку в період весняних польових робіт.

У постанові ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР визначено й інші заходи, спрямовані на успішне проведення весняних польових робіт.

ЦК КПРС і Рада Мі-

ністрів СРСР висловили впевненість у тому, що партійні, радянські, сільськогосподарські, профспілкові і комсомольські організації, колгоспи, радгоспи, промислові, транспортні організації, керуючись рішеннями ліпневського (1978 р.) пленуму ЦК КПРС, докладуть усіх сил до успішного виконання завдань по дальшому розвитку сільськогосподарства в 1979 році і вживуть усі заходи для того, щоб забезпечити проведення весняних польових робіт на високому агротехнічному рівні.

(ТАРС).

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

„ЗВІТУЮЧИ, ЗОБОВ'ЯЗУЮСЬ“

Як ми вже повідомляли, в комсомольських організаціях області почалася громадсько-політична атестація учасників другого етапу Всесоюзного Ленінського заліку «Рішення XX з'їзду КПРС — у життя!», присвяченого 60-річчю ВЛКСМ.

Одними з перших провели її комсомольці Кіровоградського льотно-штурманського училища.

Це приємно — слухати про себе з уст товаришів, хороших людей. Це корисно — почути доброзичливу критику, побажання стати кращим, знати себе в навчанні, громадській роботі. Це — ще одна нагода відкрито поговорити в колективі про набутки і недоліки в навчанні, громадському житті. Саме такою була атмосфера громадсько-політичної атестації в навчальних групах Кіровоградського ЛШУ.

Маратові Бакірову довелося почути про себе чимало хорошого. Його колеги по групі детально проаналізували, як Марат виконував кожний пункт особистого коммюністичного плану «Вчимося комунізму, будемо комуністами, відзначимо успіхи юнака в навчанні, його громадську активність».

Членам атестаційної комісії — класному керівникові Б. Р. Вишнівку, комсоргові Леоніду Денисову, викладачу Володиміру Ушурину — теж було приємно атестувати учнів групи, де більшість учнівських «добре» і «відмінно», охоче бере участь у громадській роботі.

Першоруківкам є на кого рівнитися. Гордість другого курсу — Анатолій Артурович і Євген Митрофанов, вони склали залік на «відмінно». Вони — представники 214-ї групи, що очолює соціалістичне змагання серед майбутніх диспетчерів.

Кожен, хто зачитував перед своїми товаришами пункт особистих планів, тримав певний звіт про те, як пройшов він минулий, ювілейний для ВЛКСМ рік, що корисного зробив для своєї групи, училища, Батьківщини, як виконує ленінський заповіт — вчитися комунізму, оволодіває марксистсько-ленінською спадщиною.

Доповнювали розповідь кожного учасника Ленінського заліку товариші по групі. Не обминали жодного недоліка — хай буде

то «випадкова» трибка чи двійка під час навчального процесу, пасивність чи, більше того, небажання бути активним у громадському житті колективу. Ось приклад. Курсант Вячеслав Гетьман навчався добре. Тут до нього ніяких претензій не було. А ось щодо громадської активності, то довелося Вячеславу пояснювати свою пасивність. Неприємно це було хвиляти юнака, одначе корисно. Якщо пообіцяв колективом перебороти свою нерівність, доведеться переламувати егоїстичні риси характеру. І всі переконані, що в такому дружньому колективі, як двадцять друга група, це йому вдасться.

Чотири групи курсантів звітували тоді, коли я завітала в училище. Всього організовано, по-людському, принципово. Однак були й недоліки. Навіщо вже схематично, як мені здавалося, були складені плани учасників Ленінського заліку. Практично кожен курсант зобов'язувався: «скласти сесійні заліки на «добре» і «відмінно», «взявши участь у громадській роботі В. І. Леніна». Лише Івана Лешана з другого курсу я побачила конкретні плани ленінських праць, які він зобов'язувався виконати. У інших іншого про це взагалі, як і цей пункт: «Брати активну участь у громадському житті училища і спортивній роботі». Для самоопрацювання особистості, звичайно, зобов'язання досить абстрактні. Над цим питанням слід поміркувати як кожному учасникові Ленінського заліку, так і комітетові комсомолу та членам атестаційних комісій. Адже третій етап Ленінського заліку обов'язково відповідальний. Він присвячується 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

Т. КУДРЯ,
спецкор «Молодого комуніста».

1979-Й — МІЖНАРОДНИЙ РІК ДИТИНИ

ПОЕМА

Пролог

ЧЕРЛЕНІ РАНКИ

ХЛБ

¹. Апел-плац — площа для переклику в'язнів у концтаборі.

ЧУЄШ, ФРАУ!

«ГУСИ-ГУСИ, ГУСЕНЯТА...»

Плаття — 9000 шт.

Куріки — 11 000 018

Человички — 22 000.

РЕПУБЛИКАНА — 22 ГОДИНИ.

Я беру у долоні
 Просочений одяг згрозом,
 Немовлята в полоні...
 Гіташа обгорілих зграя.
 Як обрубані крильця,
 Панчішки, банти зів ялі...
 Де ж та світу криниця,
 І до азші пісні сховала?
 До грудей притискаю,
 І сіль проступа на серці
 Тих доріг, що вертають
 У Ірмелінку, Хелмно, Осаєнцім...
 Де над схилом життя
 Суха передсмертна пилюка,
 Де дітей в небуття
 Ведуть матері за руку.
 Немовля на руках...
 Туманились глухо розум.
 Йдуть по пам'яті, по серцях,
 По багнетях ступають босі,
 Прикриваючи ревно
 Од сонця малі голізки.
 «Майн муттер, даремно,
 Ще трішки. За ту он гірку. —
 Вілий оскал зубів, —
 Ду, медхен, тебе як звати?..»
 Отто Гомфам любив
 Не разом дітей вбивати...
 Ляжуть старші в рядях,
 В яругу, що дозгям роgom,
 Матерів по краях,
 І їм немовлят під ноги.
 Потім нахрест. Санцим.
 «Айн! Цай!» І лежать мерцями.
 Можна и просто — живцем.
 «Алле! Алле! Зіе! Кіндер, а яму!»
 Божевіля очси
 Землі з-під кобіт не зрушить.
 Він, володар, плечом
 Ще землю цю позорюшить..
 Чорнооке дівча, як чайка,
 Десь причуло:
 «Курлі! Курлі!»
 Руки в небо зняло одчайсно:
 «Це ж до нас вони,
 До Кури-и-и!..»

ВІКНО РОЗКРИЮ

Відчинила вікно у простір,
І айнуло в лице — вогонь!
Як це просто. Ах, як це просто,
Є життя, і — нема його...
Люди торішнє листя пльзля.
Ледь струмочками сизий дим.
А мені динамігом пам'ять:
Обгорілі плаття... банти...
Червлячки страшний долі...
На шнурочках, чи на праякках,
Отайі, як в моєї доні,
Що витупують по стежках?
Он і сгід їх. А де ж дівчисько?
Моабі зітром його знесло.
«Єге гей! Мала, одізися!»
Це вже рушила за село.
А смирне ж. Піду шукати
(Черевинко... ти ба... в тразі).
Загубила. І в серце раптом:
«В жовтій глинї, немов в крові...»
Гострий вітер гіркий полинний
Фзе хустину мені з плеча...
Та над шляхом гусяка — кляноч.
І за ними... моє діча!
«Гуси-гуси, гусената,
Бізьміть мене на крилята!»
Раптом в ноги скотилась птака
Із поразеними крильми...
«Що з тобою, моя невадо?»
А дізчэ заплилось слізьми...

ЕПІЛОГ

Тризги мої не вмістяться
Ні в каті, ані за вікном.
Заснуло дитя під місяцем
З нахмуренням вперше чолом,
Ледь мертву пташину затисни
В свої рученята малі.
Спи, донечко, доки затишся
В таємну куточку землі.
А я ще не можу спати,
Бо десь на планеті оцій
Кричить надзрозпачливо мати,
І діти лежать — мерці.
З Освенціма і з Касінги...
Мій біля, мій одвічний страх.
Планета, свинцем засіяна,
Ложить на моїх руках.
І хтось надіває каску.
І падає мертвий птах.
І дивна дитяча казка
Вмирає на моїх руках.
Горить на вогні берізка,
Як нерва боліюча струна.
Дерева то чи обеліски
Не сплять до мого вікна..

